

Уреждането на Републиката бѣше завършена на прѣдшестувавшия прогресъ: Учредителното Събрание, вдъхновено отъ запискитѣ на 1789 г., бѣше турило основата на нравственната хартія на народитѣ, т. е. принципѣ на свободата и на равенството, върху които почиватъ съвременнитѣ общества на всичкитѣ цивилизовани страни. Това е, което ние нарекохме периодъ на *създаването*. Народния Конвентъ завърши първия този периодъ на френската революционна история, като извлече отъ доктринитѣ на свободата и равенството политическата имъ същностъ, републиканското управление, най съвършенната форма на демократията.

Но отъ него време, стария режимъ, чиито прѣдставители бѣха върховнитѣ династии и аристократията, произведения на феодализма, като разбраха, че въпросътъ е за тѣхното съществуване по цѣлия свѣтъ, обяви непримирима и безпощадна война на Революията. Конвента, който бѣше натоваранъ да спаси прѣоборѣтията и създанията на новата Франция, мъжествено и тържествено побѣди отвнѣ всичкитѣ коалиционни европейски монархии и отъ втрѣ всичкитѣ противници на прогресса; той организира споредъ идеалитѣ си за свободата и равенството републиканскитѣ научни и народообразователни учреждения, като най вѣрни прѣгради назначени да пазятъ съкровищата на цивилизацията отъ реакционернитѣ посѣгвания. Ето защо ние сме считали за умѣстно да наречемъ времето, въ което Конвента е дѣйствувалъ периодъ не *защита* и на *спазване*.

Никога върховната властъ на народа не е била прѣдставлявана по законно и по правилно. Конвента е ималъ седемъ стотинъ четиридесетъ и деветъ депутати, като е ималъ замѣстници (единъ за трима) споредъ правилницитѣ на прѣдшестувавшитѣ събрания, земени отъ генералнитѣ щати. Мѣжду членоветѣ на конвента